

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 58. Concilium Erfordiense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](#)

Sæculum XI. Decimas partiretur. Lucelli spe captus
A.C. 1073. Sigefridus Concilium Erfordiæ decima
 Martii anno millesimo septuagesimo ter-
 tio celebrandum indixit.

§. LVIII.

Concilium Erfordiense.

Lamb. an. Statuto die aderat Rex, aderat Archi-
 episcopus, stipatus uterque magno
1073. tom. 9. Cont. grege Philosophorum, quos ex diversis
p. 1230. locis summo studio conciverant, ut Ca-
 nones pro voluntate Præfulis explica-
 rent, & causam ejus deficientibus veris
 argumentis saltem sophisticis robora-
 rent. Assidebant Episcopi quatuor Her-
 mannus Bambergensis, Hecel Hildeshei-
 mensis, Eppo Citicensis, & Benno Osna-
 brugensis, qui obfirmata mente vene-
 rant Regi & Archiepiscopo adulaturi,
 quamvis plerisque ipsorum factum non
 probaretur. Sed ne libere, quod sen-
 tiebant, eloquerentur, & Regis terrore
 & privata Archiepiscopi amicitia inhí-
 bebantur. Habebat præterea Rex circa
 se armatorum copias non modicas, qui-
 bus eos, qui forte negotium interturbare
 conarentur, coerceret.

Thuringorum spes & fiducia potissimum
 in Abbe Fuldenſi & Abbe Her-
 veldensi nitebatur, quod hi Ecclesiast.

Deci-

Decimales plurimas, & prædia infinita Sæculum XI,
haberent in Thuringia. Qui publice A.C. 1073.
interpellati pro Decimarum redditione,
primo per Deum rogarunt Archiepiscopum, ut antiquitus tradita monasterii
suis jura rata inconvulsaque manere si-
neret, quæ Sedes Apostolica veteribus
& recentibus Scriptis firmasset, & An-
tecessores ejus usque ad Luipoldum Epi-
scopum nunquam infringere tentassent,
Id atroci responso Archiepiscopus repu-
lit, scilicet Antecessores suos, ipsorum
ætate, suo arbitratu Ecclesiam Dei mo-
deratos fuisse, eosque rudibus in Fide
auditoribus, & pâne adhuc Neophytis,
lac potum dedisse, non escam; & sa-
pienti dispensatione multa indulsisse, quæ
processu temporis, dum in fide conva-
luissent, Successorum suorum industria
resecari vellent. *Ego vero, addebat,*
jam adulta Ecclesia, a filiis Leges Ec-
clesiasticas servari exigo. Proinde ni-
hil eis superesse, quam ut acquiescerent,
vel a Communione Ecclesiæ separaren-
tur. Tum Abbates rursum per Deum
orare, ut si in Romani Pontificis aucto-
ritate, si in Caroli aliorumque Imperato-
rum privilegiis, si in Antecessorum ejus
Moguntinorum Pontificum indulgentia
nihil sibi præsidii aut spei reliquum esset,
ipsarum saltem Decimarum eam ipse

N 2

par-

Sæculum XI. partitionem fieri sineret, quam Cano.
A.C. 1073. num Scita æquam judicassent, & ceteræ orbis terrarum Ecclesiæ usitatam haberent; scilicet ut quarta parte ipse pro suo suorumque Servitio contentus, tres reliquas Ecclesiæ, quibus antiquo more deberentur, relinquenter. Respondit Archiepiscopus, non ea mente se tantum laborem trivisse, & jam per decem ferme annos laboriosum hoc saxum voluisse, ut ultro jure suo cederet. Primus ac secundus dies in hac concertatione jam fluxerat, ancipiti adhuc fortuna, utra pars viatrix futura esset. Jamque in eo res vertebatur, ut Thuringi, improbata Synodo, Sedem Apostolicam appellarent. Sed Rex sub attestatione Nomini Divini affirmabat, se in eum, qui id præsumpsisset, capitali sententia animadversurum, omnia quæ ejus essent usque ad interencionem dissipaturum, clademque ejus diei multis postea sæculis non abolendam. Ita Abbas Herveldensis suorum Subditorum periculo contritus, quoniam aliud rebus in arctum conclusis non patebat effugium, rem consilio Regis permisit, quatenus prout ipse bonum & æquum judicaret, causam inter se & Archiepiscopum terminaret. Postquam diu deliberatum, in hæc parta consenserunt; ut Abbas in decem

fuis

suis decimalibus Ecclesiis duas partes Sæculum XI.
decimarum, tertiam Archiepiscopus ac- A.C. 1073.
ciperet. In reliquis vero ejus Ecclesiis
dimidia pars Abbatii, dimidia Archiepi-
scopo obtingeret. Ubi vero Ecclesia de-
cimalis tota Archiepiscopi esset, tota ei
illic decima cederet. Præterea ut omnes
Archiepiscopi ditiones, in quacunque
positæ essent Dicecesi, ab hac exactione
immunes manerent.

Abbate Herveldensi sub jugum missio
Thuringi omni spe adempta, eo quod in
illius prudentia & eloquentia plurimum
fiduciæ sibi posuissent, decimas se datu-
ros sine mora promiserunt. Fuldensis
Abbas aliquot postea diebus in proposi-
to perstitit, sed tandem Regis timore su-
peratus conditionem iniit, ut in cun-
ctis decimalibus Ecclesiis suis partem di-
midiam decimarum ipse, dimidiad Ar-
chiepiscopus acciperet, ditiones vero
proprias, sicut Archiepiscopus, omnes
ab omni decimarum redditione liberas
haberet. Tum Rex sciens, haud bene
placitura Romano Pontifici, quæ gesta
fuerant, utriusque Abbatii præcepit, nisi
gratia sua excidere vellent, ut neque per
se ipsos, neque per Nuncios Apostolicam
Sedem interpellarent. (*) Henricus re

N 3   ut

(*) In Actis Conc. Edit. Par. an. 1714. ad-
ditar

Sæculum XI. ut exoptabat perfecta Ratisbonam con.
A.C. 1073. tendit, ubi Festum Paschæ, quod hoc
anno millesimo septuagesimo tertio in
ultimum diem Martii incidebat, cele-
bravit.

§. LIX.

Alexandri II. extrema.

Papebr. con. Alexander II. Papa rebus humanis ere-
ptus est paulo post, nempe vigesima
die Aprilis anno millesimo septuagesimo
tertio, atque in Basilica S. Petri sepultus,
postquam Sacram Sedem annos undecim,
Chron. Cass. menses sex & dies viginti duos tenui-
III. c. 36. set. Duo miracula vergente ad finem
vita edidisse fertur. Nempe librassæ a
Dæmone quemdam in monte Cassinensi
Energumenum, & sanasse quamdam mu-
lierem claudam in civitate Aquinatensi,
huic enim eum aquam, qua post celebra-
tam Missam manus abluerat, dari jussi-
set, bibit illa & repente sanitatem pedis
recuperavit. Ceterum Alexandri II.
Epistolas habemus quadraginta quinque.
Plerasque summatim retuli, & in ceteris
quæ sequuntur adnotavi.

Mari.

ditur Annotatio: Ita absoluta est tyrannice cau-
fa . . . . Hucusque Acta Latrociniï Henrici
ni ex Lamberto narrata &c.